

14 ta' Diċembru, 1951.

Imħallaf :

L-Onor. Dr. J. Caruana Colombo, B.Litt., LL.D.

Alfred Copperstone *versus* Francesco Grech et.**Azzjoni Rivendikatorja — Estremi — Prova.**

Estremi ta' l-azzjoni rivendikatorja huma: 1. Li l-attur rivendikant jipprova li għandu d-dominju fuq il-kaġa li huwa jrid jirrivendika, u li huwa akkwista dak id-dominju legittimament; 2. u li l-konvenuti ikun jippossjedi dik il-kaġa.

Dwar l-ewwel rekwiżit, il-prova trid tkun pjena u konvincenti; u din il-prova ma tigiż raġġunta jekk ir-rivendikant ma jurix titolu oar u preċiż tad-dominju tiegħu.

Jekk ir-rivendikant ma jagħmilx din il-prova, il-konvenuti ma għandux b'onn jipprova xejn; għax sakemm ir-rivendikant ma jagħmilx dik il-prova, il-possessor tal-kaġa ma għandux b'onn jiċċaqtaq; u kwindi lanqas huwa tenut isostni l-eċċezzjonijiet li jkun ta kontra d-domanda tar-rivendikant.

Il-Qorti, — Rat l-att taċ-ċitazzjoni li bih l-attur, wara li jingbataw id-dikjarazzjonijiet u l-provvedimenti kollha meh-teġa, wara li ppremetta illi b'kuntratt publikat minn Nutar Giovanni Veila fl-10 ta' April 1933 (dok. A) l-attur xtara, fost l-ewwel oħra, il-kamra ossija kantina Strada Crocefisso, il-lum Crucifix Street, no. 9, Senglea, sottoposta għall-bini tal-venditur, fosthom il-post nru. 8 ta' l-istess triq; u illi l-konvenuti, barra l-ahwa Grech, fir-rikostruzzjoni tal-mezzanin nru. 10 fl-istess triq, il-lum però markat bin-numru 9, użurpaw u hadu parti mill-kantina li tappartjeni lill-attur; u illi b'kuntratt publikat minn Nutar Dr. John Spiteri Maempel fit-2 ta' Novembru 1949 (dok. B) il-konvenuti Grech xtraw minn għand il-konvenuti l-oħra l-imsemmi mezzanin numru 10 fit-triq fuq indikata, bid-drittijiet u l-gustijiet kollha tiegħu, kompra dik il-parti mill-kantina użurpata lill-attur; u illi l-istess attur, bi protest tal-14 ta' Jannar 1950, interpella lill-konvenuti biex jirreintegrawh fid-drittijiet tiegħu, iżda ta' xejn; talab illi l-istess konvenuti, jew min minnhom, jigu kundannati jirrilaxxjaw u jirrestitwixxu lill-attur dik il-parti mill-kantina fuq deskritta minnhom indebitament meħuda u mgħaqqda mal-mezzanin nru. 10, u jqiegħdu kollha "in pristinum", u dan fi żmien qasir u perentorju; u

illi jekk dan iż-żmien jgħaddi inutilment, l-attur jiġi awtorizzat biex jagħmel ix-xoghrijiet meħteġa sabiex jissegrega l-parti użurpata tal-kantina mill-fond nru. 10, u dan a spejjeż tal-konvenuti, jew min minnhom, u taħt id-direzzjoni ta' perit li tinnomina l-Qorti. B'riżerva ta' drittijiet oħra, u bl-ispejjeż, kompriżi dawk tal-protest tal-14 ta' Jannar 1950, kontra l-konvenuti jew min minnhom;

Omissis;

Ikkunsidrat;

Illi l-attur jippretendi li l-konvenuti Gatt, Piju u Mizzi, fir-rikostruzzjoni tal-fond tagħhom nru. 10 Crucifix Street, l-Isa, użurpaw u okkupaw arbitrarjament, favur dak il-fond tagħhom, parti mill-kantina tiegħu, jew fond, nru. 9 fl-istess triq u post, jiġifieri l-parti markata bil-linji fil-pjanta fil-fol. 109 tal-proċess, u għalhekk qiegħed jitlob in kontestazzjoni tal-konvenuti, anki ta' l-aħwa Grech, li xtraw il-fond tal-konvenuti l-oħra wara r-rikostruzzjoni tiegħu, u l-lum huma l-possessuri tiegħu, biex huma jirreintegrawh fid-drittijiet tiegħu, billi jrrilaxxjawlu u jirrestitwulu dik il-parti tal-kantina;

Illi, kif huwa jissottometti, l-attur qiegħed jintenta l-azzjoni rivendikatorja, li għandha bħala estremi (1) li l-attur jipprova li għandu d-dominju fuq il-ħaġa u li akkwista dak id-dominju legittimament, u (2) li l-konvenuti jipposjedu dik l-istess ħaġa. "Duo extrema leges requirunt ab actore in missionem flagitante, precipue nempe illius vocatio ac possessio honorum apud reum conventum" (Melivetana. Executionis Testamenti. 31 J. 1782, coram Agedo);

Illi dwar l-ewwel rekwiżit, il-prova trid tkun pjena u konvinċenti — "dominium plene et concludenter probandum est, ubi non agitur incidenter de dominio sed quid principaliter" (L. quidem Dig. de condit. instit. ubi part. n. 4). Għal din il-prova l-attur ipproduċa l-kuntratt b-attijiet tan-Nutar (Giovanni Vella tal-10 ta' April 1933, li bih huwa xtara l-kantina..... Imma b'dak il-kuntratt biss..... ma jistax jingħad li l-attur ipprova pjenament u konkludentement il-pretensjoni tiegħu. Infatti, f'dak il-kuntratt jingħad sempliċement..... Konsegwentement l-attur, b'dak il-kuntratt b'kollox, ma wasalx biex jipprova b'moħ pjen u

konkludenti l-pretensjoni tieghu; u jmiss biss lill-attur rivendikant li juri li l-titolu tieghu huwa ċar u preċiż (Baudry Lacantinerie, Beni, para. 248); u l-gudikant għandu "piena libertà di eliminarlo come incompleto, oscuro o dubio, soprattutto se contiene dichiarazioni ambigue sulla designazione della cosa rivendicata" (ibid.), kif appuntu huma ċ-ċirkustanzi f'dan l-każ;

Illi, apparti li l-kuntratt għa msemmi, walidu, ma jipprova xejn preċiż, l-istess kuntratt għall-konvenuti huwa "res inter alios acta"; dik l-ispeċi ta' deskrizzjoni tal-fond magħmula fil-kuntratt ma saretx per mezz ta' relazzjoni peritali, imma sempliċement u unikament mill-venditur Peter Camilleri u wliedu..... Del resto, Peter Camilleri qatt ma semma li huwa kien proprjetarju ta' dik il-parti tal-kantina, imma biss "jahseb" li dik il-parti kienet sottoposta għall-fond tieghu;

Illi, barra minn dan, ukoll jekk Peter Camilleri qal — dak li ma għamelx — li huwa kien proprjetarju tal-parti tal-kantina fil-kontroversja, u wkoll kieku d-deskrizzjoni fil-kuntratt fuq imsemmi kienet għal kollox preċiża — dak li ma hijx; dak il-kuntratt, li hu att ta' bejgħ, ma kienx ikun, kif mhuwiex, biżżejjed biex isostni l-pretensjoni ta' l-attur. "Invano il rivendicante invoca un atto di vendita. Questo atto prova che il venditore gli ha trasmessi i diritti che aveva sulla cosa; ma per trasmettere la proprietà bisogna essere proprietari: il rivendicante dunque deve provare che il suo autore era proprietario" (Laurent, Vol. VI, para. 159). "L'attore deve stabilire il diritto di proprietà che allega come fondamento dell'azione e oggetto della lite..... Per essere completa, la prova non deve comprendere soltanto la presentazione di un titolo traslativo; qualunque sia questo titolo, vendita....., esso non ha valore assoluto se non quando emana da un autore che abbia egli stesso la proprietà della cosa: altrimenti il titolo prodotto non ha che l'apparenza di un titolo di proprietà — nemo plus juris ad alium transferre potest quam ipse habet". L'attore si trova così costretto a stabilire che il suo autore immediato era proprietario" (Baudry Lacantinerie, Beni, para. 235). Dina l-prova l-attur ma għamelx, u kwindi l-kuntratt minnu prodott, u li fu-

qu huwa qiegħed jibbaża l-pretensjoni tiegħu, mhuwix suffiċjenti għal dak l-skop. Il-kuntratt prodott huwa titolu; imma huwa magħruf li t-titolu ma huwix haġa oħra li jkollha preżunzjoni, li dejjem, u speċjalment f'każ ta' rivendikazzjoni, trid tiġi pjenament pruvata;

Omissis;

Ikkunsidrat;

Illi l-attur jissottometti li f'materja ta' azzjoni rivendikatorja, fil-każ li l-konvenuti jeċċepixxu favur tagħhom titolu ieħor, huma jidhru fl-obligu li jippruvaw in-natura tal-pussess tagħhom, u speċjalment it-titolu li bih qegħdin jipposjedju, għaliex "reus excipiendo fit actor". Dina s-sottomissjoni mhijiex korretta. L-ewwelnett il-konvenuti mhumix jinvokaw favur tagħhom ebda titolu; u mbagħad hu risaput li f'materja ta' azzjoni rivendikatorja "il possessore non ha nulla da provare; egli non è attore, e non oppone alcuna eccezione al rivendicante; egli non vi ha alcun interesse finchè l'attore non ha provato il fondamento delle sue pretese. Egli attende le prove che il rivendicante alleggerà..... Finchè non fornisce questa prova, il convenuto non ha nulla da provare; egli può serbare il silenzio, e vincerà la lite per ciò solo che il rivendicante non avrà provato di essere proprietario. Ciò è universalmente ammesso dalla dottrina e dalla giurisprudenza" (Laurent, Vol. VI, para. 160). "Requisito legitimae probationis deficiente ex parte actoris sufficit reo convento possessori vincere per non jus actoris" (Melivetana, Reintegrationis, 25. 4. 1727, coram Rouault de Gamaches). "Solus defectus vocationis sufficit ad repellendum actorem a pretensa immissione" (Melivetana, Immissionis, 22. 2. 1737, coram Calcagnino). "Actor in faciendis probationibus deficiente nullam competit rei vindicationem, satisque et possessoribus vincere per non jus actoris" (L. Possessionis, 2 Cod. de probat.). U f'każ li l-attur igib provi li jkun jidhru konvinċenti u preċiżi, ikun biżżejjed għall-konvenut li jirrendi dawk il-provi dubbjużi — "Reo sufficit actoris pretensionem dubiam reddere" (Dig. de adquir. vel amitt. possess.);

Illi taħt dan l-aspett, u fin-nuqqas ta' provi ċari u preċiżi ta' l-atturi, il-konvenuti setgħu ma giebu ebda prova biex

